[2024] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 575 : 2024 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 614

ਮੁੜ ਵਿੱਚ: ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

(ਸੁਓ ਮੋਟੂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 3 ਆਫ 2023)

20 ਅਗਸਤ 2024

[ਅਭੈ ਐਸ. ਓਕਾ* ਅਤੇ ਉੱਜਲ ਭੂਯਨ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

(i) ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੀ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ; (ii) ਅਧੀਨ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵੇਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੀ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਜਿਨਸੀ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧ ਹੈ ਪੋਸਕੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਇੱਕ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਰਿਸ਼ਤਾ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; (iii) ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; (iv) ਕੀ ਰਾਜ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਧ ਦੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਸੀ; (v) ਜਿਨਸੀ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 19(6) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਜਸਟਿਸ (ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 2015 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ; (vi) ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ।

ਹੈੱਡਨੋਟਸ

ਜਿਨਸੀ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 - ਐੱਸ.6 - ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - ਐੱਸ.376(2) - ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ, 25 ਸਾਲ ਦਾ, ਪੀੜਤ, 14 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ - ਪੀੜਤ ਦੇ ਘਰ ਇੱਕ ਮਾਦਾ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੱਜ ਨਿਯੁਕਤ ਹੈ। ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ, ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ 6 ਅਤੇ ਐੱਸ.363, ਐੱਸ.366 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ - 376 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧ ਅਧੀਨ. ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 366 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ 6 ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਐੱਸ.376 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ 2 ਅਤੇ (3) - ਸ਼ੁੱਧਤਾ:

ਹੋਲਡ: ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਚ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਪੀੜਿਤ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀੜਤ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਧਾਰਾ (j) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਵਧੇ ਹੋਏ ਘੁਸਪੈਠ ਵਾਲੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣ ਗਿਆ - ਤੱਥਾਂ

ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਬਤ - ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਤਹਿਤ, 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਪੀੜਤ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਕਰਨਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਅਪੈਰਾਧ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਪੈਰਾਧ ਪੀੜਤ 'ਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਨ) ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 376 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ 376(2) - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜੁਰਮ 363, 366 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ - ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡਿਆ ਹੈ - ਪੀੜਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ - ਇਹ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਗਵਾ – ਅਪੈਰਾਧ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 363 ਅਤੇ 366 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 363 ਅਤੇ 366 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (2)(ਐਨ) ਅਤੇ (3) ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸੀਮਾ - ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਧਾਰਾ 63 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ 363 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 10, 11, 12, 44(ਏ)]

ਨਿਰਣਾ - ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੀ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ: ਆਯੋਜਤ: ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ (i) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਬਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, (ii) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, (iii) ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ, (iv) ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ) ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ - ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਦੋਵਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਕੈਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ - ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਨ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਜੇ

ਮੁੜ ਵਿੱਚ: ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਉਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੋਵੇਗਾ - ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਉਚਿਤਤਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅੰਤਮ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਸਲਈ, ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਾਰਨ [ਪੈਰਾ 13]

ਨਿਰਣਾ - ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ - ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ:

ਆਯੋਜਤ: ਅਦਾਲਤ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਬਾਰੇ ਖੋਜਾਂ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਵਿਹਾਰ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਜੱਜ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ - ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ - ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਸਰਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 14]

ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 – ਐੱਸ.6 – ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 – ਐੱਸ.376 – ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵੇਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੀ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਐੱਸ.376 ਅਤੇ ਕੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਹੈ, ਨੂੰ "ਰੋਸਕੋ ਐਕਟ" ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਆਯੋਜਤ: ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਯੂ/ਐੱਸ.6 ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਐੱਸ.376 ਦੇ ਜੁਰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ - ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਵਿੱਚ "ਛੇਵੇਂ" ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਘੁਸਪੈਠ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਉਮਰ, ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਬਣਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਇੱਕ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਪੋਸਕੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਹੈ "ਇੱਕ ਰੋਮਾਂਟਿਕ

ਰਿਸ਼ਤਾ" ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। [ਪੈਰਾ 19]

ਜਿਨਸੀ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 - ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ:
ਹੋਲਡ: ਸੈਕਸ਼ਨ 375 ਆਰ / ਡਬਲਯੂ ਵਿੱਚ "ਛੇਵੇਂ" ਦੇ ਸਾਦੇ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2)(ਐਨ), ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਨ) ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਪੋਸਕੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਹਨ। ਕੇਸ, ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੈਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 25 ਸਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ ਸਿਰਫ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਸੀ - ਜਦੋਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪੈਰਾਧ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਧੀਨ ਕਲਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 226 ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 482, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਸਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ - ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ ਕਿ ਪੀੜਤ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜ ਕੇ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ 482 - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੰਭੀਰ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਤਲ, ਬਲਾਤਕਾਰ, ਡਕੈਤੀ, ਆਦਿ, ਜਾਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜ ਦੇ ਹੋਰ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਦੇ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੈਰਾਧੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ - ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਿਬੇੜ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ (ਜੋ ਹੁਣ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ) ਨੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸਤਗਾਸਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। [ਪਾਰਾ 21, 22, 23, 23.1]

ਜਿਨਸੀ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 – ਐੱਸ.19(6) – ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਜਸਟਿਸ (ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 2015 – ਐੱਸ.27, ਐੱਸ.2(14) – ਕੀ ਰਾਜ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਧ ਦੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜੋ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ:

ਮੁੜ ਵਿੱਚ: ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਹੋਲਡ: ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਾਲ ਕਲਿਆਣ ਕਮੇਟੀ (ਸੀਡਬਲਯੂਸੀ) ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨਾ - ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਦੁਆਰਾ ਜੇ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਸੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਸੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ, ਸੁਰੱਖਿਆ, ਇਲਾਜ, ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਲਈ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਸੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਅਨੁਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਜਿਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜਾਂ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ.2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (14) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਸੀਡਬਲਯੂਸੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ - ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ, ਸੁਰੱਖਿਆ, ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਢਲੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੀੜਤ ਜੋ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਉਦੇਸ਼ ਅਜਿਹੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਪੁਨਰ-ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੇਖਭਾਲ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੇ 39 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ - ਸੈਕਸ਼ਨ 46 ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਚਾਈਲਡ ਕੇਅਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ - ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਏਕੀਕਰਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣਾ ਹੈ - ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਸੀ - ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ. [ਪਾਰਾ 27.1, 28, 28.1, 28.2, 34]

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਕਲਾ. 21 - ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਜਸਟਿਸ (ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 2015 - ਜਿਨਸੀ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 - ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ - ਪੋਕਸੋ ਦੇ 19(6) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ:

ਆਯੋਜਤ: ਬੇਸਹਾਰਾ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ - ਅਨੁਛੇਦ 21 ਇੱਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ, ਜੋ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਪੀ.ਐਸ.ਓ.ਸੀ.ਏ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਜੀਵਨ - ਅਪੈਰਾਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ - ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਬਾਰੇ ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ - ਇਸ ਲਈ, ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪੈਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਰਾਜ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਜ਼-ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਪੀੜਿਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਸੰਭਵ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ - ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੀੜਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ - ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪੀਐਸਓ ਐਕਟ -ਓ.ਸੀ -19 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (ਓਸੀ-19) ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਲਾਈ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ –

ਧਾਰਾ 19(6) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ - ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 37]

ਜਿਨਸੀ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 - ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਜਸਟਿਸ (ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 2015 - ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ - ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ:

ਆਯੋਜਤ: ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਾਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵੇ/ਵੇਰਵੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜੋ ਉਹ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮੇਟੀ ਅਪੈਰਾਧ ਦੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ - ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਬਾਰੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਲਬੰਦ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। [ਪਾਰਾ 44(ਬੀ)(ਡੀ)(ਈ)(ਐੱਚ)]

ਮੁੜ ਵਿੱਚ: ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 - ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਜਸਟਿਸ (ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 2015 - ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ - ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਸਕੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ - ਸਕੱਤਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਸਕੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਬੁਲਾਉਣ - ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਦੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਅਤੇ ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ। [ਪੈਰਾ 44(i)]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. [2012] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 753 : (2012) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 303 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012; ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਜਸਟਿਸ (ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 2015; ਸੰਵਿਧਾਨ ਭਾਰਤ ਦੇ; ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860

ਕੀਵਰਡਸ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 6; ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2); ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21; ਨਾਬਾਲਗ; ਨਾਬਾਲਗ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਯੋਗ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ; ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ; ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਲੁਭਾਉਣ ਦਾ ਸਬੂਤ; ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬਾਹਰ; ਨਿਰਣਾ; ਨਿਰਣੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ; ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਲਿਖਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼; ਜੱਜ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਚਾਰ; ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ; ਬਲਾਤਕਾਰ; ਸਹਿਮਤੀ; ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਰਿਸ਼ਤਾ; ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ; ਅਗਵਾ; ਪੂਰਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ; ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ; ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ; ਪੋਕਸੋ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ; ਕਿਸ਼ੋਰ ਨਿਆਂ (ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 2015 ਅਧੀਨ ਬਾਲ ਭਲਾਈ ਕਮੇਟੀ; ਦੇਖਭਾਲ; ਸੁਰੱਖਿਆ; ਇਲਾਜ; ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ; ਚਾਈਲਡ ਕੇਅਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ; ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦਾ ਮੁੜ-ਏਕੀਕਰਨ; ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਚੋਣ; ਜਿਊਣ ਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ; ਮਾਣਮੱਤਾ ਜੀਵਨ; ਭਲਾਈ ਦੇ ਉਪਾਅ.

ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕੇਸ

ਮੂਲ/ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸੂਓ ਮੋਟੂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) 2023 ਦਾ ਨੰਬਰ 3 (ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ) ਦੇ ਨਾਲ 2024 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.1451

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰੀ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਧਵੀ ਦੀਵਾਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਜ਼ ਮੈਥਿਊ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵਾਂਸ, (ਐਮਿਕਸ ਕਰੀਏ), ਹੁਜ਼ਫਾ ਅਹਿਮਦੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਧੀ ਖੰਨਾ, ਸਮੀਰ ਚੌਧਰੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਐਸ਼ਾਨੀ ਨਰਾਇਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਦ੍ਰਿਤਾ ਦੇਬ, ਸੁਭਮ ਸਹਿਗਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਗਵਤੀ। ਵੇਨੀਮਲਾਈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੱਲਿਕਾ ਅਗਰਵਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਸਥਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੰਜੀਵ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਸ਼੍ਰੇਅਸ ਅਵਸਥੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਸ਼ਮੀ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਹਜ਼ੂ ਸ਼ਾਇਨੀ ਕੋਨਯਕ, ਦਿਬਿਆਦਯੁਤੀ ਬੈਨਰਜੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਮੇਧਾ ਹਲਦਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਨੀਤਾ। ਕੁਮਾਰੀ, ਅਭਿਜੀਤ ਸੇਨਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਹੁਕਮ

ਨਿਰਣਾ

ਅਭੈ ਐਸ ਓਕਾ, ਜੇ.

ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂ

1. 2024 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ.1451 ਨੂੰ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 18 ਅਕਤੂਬਰ 2023 ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੈ। ਜਿਨਸੀ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ'), ਬਰੂਈਪੁਰ, ਦੱਖਣੀ 24 ਪਰਗਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀਓਡੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਅਤੇ 366 (ਭਾਰਤੀ ਧਾਰਾ 160, 160, 160) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਜੁਰਮ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 10,000/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਅਤੇ 366 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਦਵਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਨ) ਅਧੀਨ

ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਪਰ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

2. ਘਟਨਾ ਸਮੇਂ ਪੀੜਤ ਲੜਕੀ ਦੀ ਉਮਰ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਸੀ। ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ 29 ਮਈ 2018 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ (ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ.) ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੀੜਤਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਨਾਬਾਲਗ ਧੀ ਸੀ, ਸ਼ਾਮ 5:30 ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਘਰੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। 20 ਮਈ 2018 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸੇ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੀੜਤਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਘਰ ਇੱਕ ਬੱਚੀ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜੈਵਿਕ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 19 ਦਸੰਬਰ 2021 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 27 ਜਨਵਰੀ 2022 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਬਾਲ ਵਿਆਹ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ, 2006 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸੱਤ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 2006 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਅਤੇ 366 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਦੋ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਸੀ.ਆਰ. ਪੀ.ਸੀ.') ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ 6 ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ 2 ਅਤੇ (3)। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੀੜਤਾ ਆਪਣੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ।

. ਸੁਓ ਮੋਟੂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

5. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਧਵੀ ਦੀਵਾਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਜ਼ ਮੈਥਿਊ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਐਮੀਕਸ ਕਿਊਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਡਮੁੱਲੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਆਨ-ਰਿਕਾਰਡ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਧੀ ਖੰਨਾ ਨੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਟੈਟ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਮਿਸਟਰ ਹੁਜ਼ੇਫਾ ਅਹਿਮਦੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਇੱਕੋ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਹਿਵਾਸ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਬੂਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

6. ਅਸੀਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਤਹਿਤ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਪੀ.ਸੀ. ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ ਸੀ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 25 ਸਾਲ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਮਰ ਸੀ ਪੀੜਤ ਲੜਕੀ ਦੀ ਉਮਰ ਕਰੀਬ ਦਸ ਮਹੀਨੇ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦਾ ਵਿਆਹ 20 ਮਈ 2018 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

7. ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਬੇਟੀ ਦਸ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਲ 2019 ਤੋਂ ਉਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

8. ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 20 ਮਈ 2018 ਨੂੰ ਪੀੜਤਾ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਜਨਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਨਰੇਂਦਰਪੁਰ ਸਨਲਾਪ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਘਰ 'ਚ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਫਿਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਚਲੀ ਗਈ।

ਮੁੜ ਵਿੱਚ: ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

9. ਅਸੀਂ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀੜਤਾ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ, ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਨੇ ਇੱਕ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜੈਵਿਕ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੈ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 19 ਦਸੰਬਰ 2021 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ 10. ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

"6. ਵਧੇ ਹੋਏ ਘੁਸਪੈਠ ਵਾਲੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਲਈ ਸਜ਼ਾ। - ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ, ਵਧੇ ਹੋਏ ਘੁਸਪੈਠ ਵਾਲੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਦਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਪੋਕਸੋ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਯੋਗ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਐਕਟ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪੀੜਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਯੋਗ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਪੀੜਤ ਵਜੋਂ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ, ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਦਾ, ਇਹ ਵਧੇ ਹੋਏ ਘੁਸਪੈਠ ਵਾਲੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੈਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਸੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ.

11. ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਾਲ ਘੁਸਪੈਠ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਪੀੜਤ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਹੈ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਜੁਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਪੈਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪੀੜਤ 'ਤੇ, ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਨ). ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2)(n) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਧਾਰਾ 376 ਵਿਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਅਪੈਰਾਧ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ।

12. ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 361 "ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਅਗਵਾ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ: “361. ਕਨੂੰਨੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਤੋਂ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ।—ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਲਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ, ਜੇ ਮਰਦ, ਜਾਂ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਔਰਤ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸ਼ਾਂਤ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਜਿਹੇ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜਾਂ ਅਸ਼ਾਂਤ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ,

ਅਜਿਹੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ, ਅਜਿਹੇ ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਤੋਂ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਲੁਭਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪੀੜਤ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਨੇ ਅਗਵਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਅਤੇ 366 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਨਿਰਣਾ

13. ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ, ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ (i) ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਬਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੇਸ, (ii) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, (iii) ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ, (iv) ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ, ਅਤੇ (v) ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰੋ। ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬੂਤ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਉਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵਾਜਬਤਾ 'ਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅੰਤਮ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਣਾ ਸਰਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਠੋਸ ਕਾਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

14. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਦਾਲਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਬਾਰੇ ਖੋਜਾਂ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਵਿਹਾਰ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ

ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਜੱਜ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਜਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜੱਜ ਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ। ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਸਰਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪਤਾ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ. ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣਾ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਥੀਸਿਸ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਰਾਏ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹਿੱਸੇ

15. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਧਵੀ ਦੀਵਾਨ, ਐਮੀਕਸ ਕਿਊਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਹੁਤ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ:

i. "ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਗੰਦੀ ਸਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਕੱਚੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਪੇਂਡੂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ।" (ਪੈਰਾ 2)

ii. ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਰਹਿਤ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਸਮੀ ਤਬਦੀਲੀ, ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਆਦਿ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁੜੀਆਂ ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗਕਤਾ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਦਬਾਅ, ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਅਜ਼ਾਦ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ, ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਰਜਿਤ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਜਕ ਅਧਿਐਨ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪੈਰਾਧ (ਅਪੈਰਾਧਾਂ) ਦੇ ਰੋਗ ਵਿਗਿਆਨ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। (ਪੈਰਾ 13)

iii. "ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਚਰਚਾ ਇੱਕ "ਅਧਿਕਾਰ ਅਧਾਰਤ ਪਹੁੰਚ" 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਤੰਗ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਵਿਹਾਰਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ "ਅਧਿਕਾਰ ਅਧਾਰਤ ਪਹੁੰਚ" ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਸਮੂਹ" ਉੱਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਾਵ

"ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਰਿਸ਼ਤੇ" ਵਿੱਚ 16 ਤੋਂ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਨੂੰ, ਕੁਝ ਟੈਸਟ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ:

i) ਕੀ "ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਸਮੂਹ" ਨੂੰ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ/ਹਨ?

ii) ਕੀ ਸੁਰਖੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸਮੂਹ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੱਤ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਹੈ?

iii) ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਜਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਵੈ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ ਵਿਕਾਸ?

iv) ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਕੀ ਉਹ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਅੱਲ੍ਹੜ ਉਮਰ ਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਗੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਹੀਂ?

v) ਕੀ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ?" (ਪੈਰਾ 29)

iv. “ਇਨ੍ਹਾਂ ਟੈਸਟਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਕੁੰਨਾਂ, ਜਾਂ ਅਖੌਤੀ ਉਦਾਰਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। [...]” (ਪੈਰਾ 29.1)

v. "ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਣ, ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਵੈ ਦਾ. ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਬੈਂਥਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਕਰਤੱਵ/ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ/ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਫ਼ਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੱਕ/ਹੱਕ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਪੂਰਬੀ ਦਰਸ਼ਨ "ਆਪਣਾ ਕਰਤੱਵ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਕਮਾਓ" ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। (ਪੈਰਾ 30)

vi. "ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਐਂਡਰੋਜਨਿਕ ਸਟੀਰੌਇਡ ਟੈਸਟੋਸਟੀਰੋਨ ਹੈ, ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਡਕੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਡਕੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਡਰੀਨਲ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਛੁਪਦਾ ਹੈ। ਹਾਈਪੋਥੈਲਮਸ ਅਤੇ ਪਿਟਿਊਟਰੀ ਗਲੈਂਡ ਐਸਟੋਸਟੀਰੋਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਕਾਮਵਾਸਨਾ (ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ) ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਸਬੰਧਤ ਗ੍ਰੰਥੀ ਉਤੇਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿਨਸੀ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਦੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ, ਸੁਣਨ, ਕਾਮੁਕ ਸਮੱਗਰੀ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਲਿੰਗ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਦੁਆਰਾ ਉਤੇਜਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਿਨਸੀ ਇੱਛਾ

ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਪਰ ਜਿਨਸੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਨਸੀ ਇੱਛਾ ਬਿਲਕੁਲ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼ਕ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹਾਂ), ਜਿਨਸੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਉਤਸਾਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਚਰਚਾ ਸੁਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ” (ਪੈਰਾ 30.1)

vii. "ਕਿਸੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਲੜਕਾ ਜਾਂ ਲੜਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਵਾਬ ਮਿਲੇਗਾ ਕਿ ਵੈੱਬ ਅਤੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਤੋਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਦੇਣਾ ਕਿੰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੋਚਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਲਈ ਇੱਕ "ਫ਼ਰਜ਼/ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਧਾਰਤ ਪਹੁੰਚ" ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।" (ਪੈਰਾ 30.2)

viii. “ਇਹ ਹਰ ਔਰਤ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦਾ ਫਰਜ਼/ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ:

(i) ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ।

(ii) ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ।

(iii) ਲਿੰਗ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਹੋਣਾ।

(iv) ਜਿਨਸੀ ਇੱਛਾ/ਤਾਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਢਿੱਲੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਦੋ ਮਿੰਟ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਅਨੰਦ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

x. "ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਹਨੇਰੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਧੱਕੇ। ਹਰੇਕ ਕਿਸ਼ੋਰ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਲਿੰਗ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਹ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੈਕਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੋ। ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੰਭ ਉੱਚੇ ਫੈਲਾਉਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਵੈ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰ ਸਕਣ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ, ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੈਕਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਲਾਮਤੀ ਕਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ "ਧਰਮੋ ਰਕਸ਼ਯਤਿ ਰਕਸ਼ਜਤਾ" (ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੈਕਸ ਦੀ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਸਵੈ-ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ। (ਪੈਰਾ 32)

xi "ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਲਿੰਗ ਦੇ ਦੋ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਪੈਰਾਧੀਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਹਰੇਕ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਲਵਾਦ ਦੀ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਜੱਜ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਲੱਖਣ ਸ਼ੈਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀਜਨਕ ਲਿੰਗ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੰਗਾਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਸਿਆਣਪ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ" (ਪੈਰਾ 33)

xii. “ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਬਾਲਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗੈਰ-ਸ਼ੋਸ਼ਣਪੂਰਨ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। [...]” (ਪੈਰਾ 38)

xiii. "ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹਨ। ਲੜਕੀ ਦੀ ਉਮਰ 14+ ਸੀ ਜਦੋਂ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ। ਮੁੰਡਾ ਵੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਕਿਸ਼ੋਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਬਾਲਗ ਸੀ। [.]" (ਪੈਰਾ 39)" (ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

15.1 ਸਾਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਹਰ ਨਿਰੀਖਣ/ਖੋਜ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰੀਖਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਪਰੀਤਤਾ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣਗੇ।

ਬਰੀ ਹੋਣ ਲਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ

16. ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ “ਗੈਰ-ਸ਼ੋਸ਼ਣਕਾਰੀ” ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2)(ਐਨ) ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨਸੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਜਿਨਸੀ ਕੰਮ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪੈਰਾਧ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੈਰ-ਸ਼ੋਸ਼ਣਕਾਰੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਜੋ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਹਰਕਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ "ਵਿਆਹੁਤਾ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਬਲਾਤਕਾਰ”। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨੇ "ਬਜ਼ੁਰਗ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ" ਦੀ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਖੋਜ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਬਾਰੇ ਅਫ਼ਸੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਵੱਡੀ

ਮੁੜ ਵਿੱਚ: ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਉਮਰ ਦੇ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਦੇ. ਅਸੀਂ "ਵੱਡੇ" ਦੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅੱਲੜ੍ਹ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਵਿਵਹਾਰ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਵਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ, ਦੇ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ, ਆਦਰਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਨਿੱਖੜਵੇਂ ਅੰਗ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦਾ ਵਿਕਾਸ.

18. ਪੈਰਾ 29 ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰਤ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸੀ। ਪੈਰਾ 30.1 ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀਟਿਊਟਰੀ ਗਲੈਂਡ ਤੋਂ ਐਂਡਰੋਜੈਨਿਕ ਸਟੀਰੌਇਡ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 30.3 ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਔਰਤ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਕੂਲੀ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਜਨਨ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸਫਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਹਨ ਜੋ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਵਿਪਰੀਤਤਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਈ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

19. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ ਕੀ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੈਰਾਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਵਿੱਚ "ਛੇਵੇਂ" ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਉਮਰ, ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਜੁਰਮ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਅਪੈਰਾਧ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਪੋਸਕੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧ ਹੈ, ਨੂੰ "ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਰਿਸ਼ਤਾ" ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਲਿੰਗ ਦੇ ਦੋ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਪੈਰਾਧੀਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸਿਆਣਪ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਧਾਰਾ 363 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 366, ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਸਜ਼ਾ

20. ਹੁਣ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਅਪੈਰਾਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ' ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਹਿਲੂ:
(ਏ) ਇੱਕ "ਗੈਰ-ਸ਼ੋਸ਼ਣਕਾਰੀ" ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧ ਸੀ ਦੋ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ;
(ਬੀ) ਜ਼ਮੀਨੀ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚੇ/ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ;
(ਸੀ) ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ
(ਡੀ) ਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਨਵੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

21. ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 375 ਵਿੱਚ "ਛੇਵੇਂ" ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ, ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਰਿਸ਼ਤਾ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਨ) ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧ, ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੋਸਕੋ ਐਕਟ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਪੈਰਾਧ ਬਹੁਤ ਘਿਨਾਉਣੇ ਹਨ। 11 ਦਸੰਬਰ 1992 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਗਭਗ 25 ਸਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਸਿਰਫ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਘੁਸਪੈਠ ਵਾਲੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪੈਰਾਧ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਉਸ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਸਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

22. ਸ਼ਾਇਦ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਅਖੰਤੀ ਭਲਾਈ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ ਕਿ ਪੀੜਤ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਉਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਣ ਨਾਲ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

23. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬੰਦੋਬਸਤ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੈਰਾ 58 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

ਮੁੜ ਵਿੱਚ: ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

“58. ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੈਰਾਧੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜੁਰਮ ਮਿਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਵਿਅਰਥ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਪੈਰਾਧ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜਨਤਾ 'ਤੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੈਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਛੱਡਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਨੇ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਜਾਂ ਸੁਲਝਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਿਸ਼ਰਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੰਭੀਰ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਤਲ, ਬਲਾਤਕਾਰ, ਡਕੈਤੀ, ਆਦਿ, ਜਾਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜ ਦੇ ਹੋਰ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਜਾਂ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ ਜਾਂ ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪੈਰਾਧ, ਅਪੈਰਾਧੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਅਪੈਰਾਧ ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ, ਵਪਾਰਕ, ਵਪਾਰਕ, ਵਿੱਤੀ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਪੈਰਾਧਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਜ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਝਗੜੇ, ਜਿੱਥੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਅਪੈਰਾਧੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਲਈ ਗਲਤ ਹੈ, ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਿਵਲ ਸਵਾਦ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟ ਗਏ ਹਨ। ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੈਰਾਧੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੂਚੀ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਕੇਸ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। (ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

23.1 ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੁਲਝੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ (ਜੋ ਹੁਣ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ) ਨੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸਤਗਾਸਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਪੀੜਤ ਦੀ ਬੇਸਹਾਰਾ ਸਥਿਤੀ

24. ਅਪੈਰਾਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੀੜਤਾ 20 ਮਈ 2018 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ 29 ਮਈ 2018 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। 1 ਜੂਨ 2018 ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 (ਏਐਸਆਈ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦਰ ਸਾਹਾ) ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰੋਂ ਥਾਣੇ ਲੈ ਆਈ। ਉਸ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਪਹਾਟੀ ਸਥਿਤ ਅਲੋਰ ਦਿਸ਼ਾ ਚਾਈਲਡ ਲਾਈਨ ਵਿਖੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪੀਡਬਲਯੂ-2, ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਨਰਿੰਦਰਪੁਰ ਸਨਲਾਪ ਘਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਇਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਰਹੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਗਈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪੋਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣ ਗਈ। ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਾਲ 2019 ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

25. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਧਵੀ ਦੀਵਾਨ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਮੀਕਸ ਕਿਊਰੀ, ਨੇ ਠੀਕ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚੌਦਾਂ ਜਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋੜ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਤੰਤਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਹਿਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਰਾਜ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪੀੜਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਸੂਝਵਾਨ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਪਨਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਚੌਦਾਂ ਜਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਰਾਜ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ

26. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਅਪੈਰਾਧ ਦੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਉਪਬੰਧ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਰੀਬ ਪੀੜਤ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਦੇਖਭਾਲ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਈ। ਇਹਨਾਂ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਮੁੜ ਵਿੱਚ: ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

27. ਪਹਿਲੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਪੋਕਸੋ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਹੈ ਐਕਟ. ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ: "19. ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ।— (1) ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 (2 ਦਾ 1974) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਬੱਚੇ ਸਮੇਤ), ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਪੈਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। (ਏ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਪੁਲਿਸ ਯੂਨਿਟ; ਜਾਂ (ਬੀ) ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹਰ ਰਿਪੋਰਟ ਹੋਵੇਗੀ-
(ਏ) ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ;
(ਬੀ) ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਵੇ;
(ਸੀ) ਪੁਲਿਸ ਯੂਨਿਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਰਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬੱਚਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੇ। (4) ਜੇਕਰ ਸਮੱਗਰੀ ਬੱਚੇ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਸਮਝੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਨੁਵਾਦਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ, ਤਜਰਬਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

(5) ਜਿੱਥੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਪੁਲਿਸ ਯੂਨਿਟ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਬੱਚੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ, ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸ਼ੈਲਟਰ ਹੋਮ ਜਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਸਮੇਤ, ਅਜਿਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(6) ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਪੁਲਿਸ ਯੂਨਿਟ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ, ਪਰ ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਬਾਲ ਕਲਿਆਣ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(7) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਦੀਵਾਨੀ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ, ਕੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।" (ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

27.1 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਬਾਲ ਕਲਿਆਣ ਕਮੇਟੀ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਸੀਡਬਲਯੂਸੀ') ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਧ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਵੇ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਡਬਲਯੂਸੀ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਕੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

28. ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਜਸਟਿਸ (ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 2015 ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਜੇਜੇ ਐਕਟ') ਸੀਡਬਲਯੂਸੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੀਡਬਲਯੂਸੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ:

“29. ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।- (1) ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ, ਸੁਰੱਖਿਆ, ਇਲਾਜ, ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਰ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। (ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

28.1 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੋਕਸੋ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ, ਸੁਰੱਖਿਆ, ਇਲਾਜ, ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਲਈ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੀWਸੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਅਨੁਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (14) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ:- .. ..

(14) "ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਬੱਚਾ-

(i) ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਘਰ ਜਾਂ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਾਧਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(ii) ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਰਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਭੀਖ ਮੰਗਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(iii) ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ (ਭਾਵੇਂ ਬੱਚੇ ਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ) ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ-

(ਏ) ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ, ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨ, ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ, ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਸੀ) ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਣਗੌਲਿਆ ਜਾਂ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ

ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਜਾਂ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ; ਜਾਂ

(iv) ਜੋ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਹੈ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਜਾਂ ਲਾਇਲਾਜ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਜਾਂ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(v) ਜਿਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ; ਜਾਂ

(vi) ਜਿਸ ਦੇ ਮਾਪੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(vii) ਜੋ ਲਾਪਤਾ ਜਾਂ ਭਗੌੜਾ ਬੱਚਾ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੱਭਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(viii) ਜਿਸਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਤਸੀਹੇ ਜਾਂ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(ix) ਜੋ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਤਸਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(x) ਜਿਸਦਾ ਬੇਲੋੜੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(xi) ਜੋ ਕਿਸੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੰਘਰਸ਼, ਸਿਵਲ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ; ਜਾਂ

(xii) ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਹ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ, ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਰੋਹ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਵਿਆਹ;

(15) .. .." (ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

28.2 ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਬੱਚਾ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲਾ ਬੱਚਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੈਰਾਧ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ ਬੱਚਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲਾ ਬੱਚਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਜਿਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬੱਚਾ ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (14) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੀਡਬਲਯੂਸੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ।

29. ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19(6) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੈਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣਾ, ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਰਸਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਸੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"30. ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ।- ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ-
(i) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ;
(ii) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ;
(iii) ਬਾਲ ਭਲਾਈ ਅਫਸਰਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਯੂਨਿਟ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ;
(iv) ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ;
(v) ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ;

(vi) ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ, ਸੁਰੱਖਿਆ, ਉਚਿਤ ਪੁਨਰਵਾਸ ਜਾਂ ਬਹਾਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ, ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੇਖਭਾਲ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਪਿਆਂ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤਾਂ ਜਾਂ ਫਿੱਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਜਾਂ ਫਿੱਟ ਸਹੂਲਤ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ;
(vii) ਬੱਚੇ ਦੀ ਉਮਰ, ਲਿੰਗ, ਅਪੰਗਤਾ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਉਪਲਬਧ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਸਥਾਗਤ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਪਲੇਸਮੈਂਟ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ;

(viii) ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਨਿਰੀਖਣ ਦੌਰੇ ਕਰਨੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਯੂਨਿਟ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਨਾ;
(ix) ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਪਣ ਡੀਡ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਯਤਨ ਕਰਨੇ;
(x) ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂ ਗੁਆਚੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
(xi) ਅਨਾਥ, ਤਿਆਗਿਆ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੋਦ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ;
(xii) ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਆਪੋ-ਆਪਣਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ;
(xiii) ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਪੁਲਿਸ ਯੂਨਿਟ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨਸੀ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, 2012 (2012 ਦਾ 32);
(xiv) ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ;
(xv) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਯੂਨਿਟ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੁਲਿਸ, ਕਿਰਤ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ;

(xvi) ਕਿਸੇ ਬਾਲ ਸੰਭਾਲ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਮੇਟੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਯੂਨਿਟ ਜਾਂ ਲੇਬਰ ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਚਾਈਲਡਲਾਈਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ;
(xvii) ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਢੁਕਵੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨਾ;
(xviii) ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

29.1 ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਦੀ ਧਾਰਾ (vi) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੇਖਭਾਲ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ, ਸੁਰੱਖਿਆ, ਉਚਿਤ ਪੁਨਰਵਾਸ ਜਾਂ ਬਹਾਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਸੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਸੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ

(xii) ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਦੇ, ਸੀਡਬਲਯੂਸੀ ਨੂੰ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਆਪੋ-ਆਪਣਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਉਹ ਧਾਰਾ ਹੈ
(xiii) ਦੀ ਧਾਰਾ 30, ਜੋ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਸੀ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਹੈ
ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਹਨ।

30. ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

“31. ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਤਪਾਦਨ।— (1) ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ:-
(i) ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁਲਿਸ ਯੂਨਿਟ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਨੋਨੀਤ ਬਾਲ ਭਲਾਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਯੂਨਿਟ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਿਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰ;
(ii) ਕੋਈ ਵੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ;
(iii) ਚਾਈਲਡਲਾਈਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ
ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਏਜੰਸੀ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ;
(iv) ਬਾਲ ਭਲਾਈ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ;
(v) ਕੋਈ ਸਮਾਜ ਸੇਵਕ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲਾ ਨਾਗਰਿਕ;

(vi) ਆਪਣੇ ਆਪ ਬੱਚੇ ਦੁਆਰਾ; ਜਾਂ
(vii) ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ, ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਂ ਮੈਟਰਨਿਟੀ ਹੋਮ ਦੀ ਕੋਈ ਨਰਸ, ਡਾਕਟਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਮੇਟੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਪਰ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ।

(2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਚਿਲਡਰਨ ਹੋਮ ਜਾਂ ਫਿੱਟ ਸਹੂਲਤ ਜਾਂ ਫਿੱਟ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। (ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

30.1 ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਸੀ. ਨੂੰ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਚਿਲਡਰਨ ਹੋਮ ਜਾਂ ਫਿੱਟ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ। ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਜਸਟਿਸ (ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਨਿਯਮ, 2017 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਿਯਮ') ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 18, ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਸੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੱਚੇ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

31. ਫਿਰ ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬੱਚੇ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਸੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਫਿੱਟ ਸਹੂਲਤ ਜਾਂ ਇੱਕ ਫਿੱਟ ਵਿਅਕਤੀ ਭੇਜਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਜਾਂ ਬਾਲ ਭਲਾਈ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੇਜ਼ ਸਮਾਜਿਕ ਜਾਂਚ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਮਾਜਿਕ ਜਾਂਚ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਸੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

“36. ਪੁੱਛਗਿੱਛ।—

.. ..
(3) ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਬੱਚੇ ਦਾ ਕੋਈ ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੀ

ਏਜੰਸੀ ਕੋਲ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਬੱਚਾ ਛੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦਾ ਹੈ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਹੂਲਤ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਪਾਲਣ-ਪੋਸਣ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਲਈ ਉਪਯੁਕਤ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਚਿਲਡਰਨ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਾਲਣ-ਪੋਸਣ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

32. ਫਿਰ ਅਧਿਆਇ VII ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਪੁਨਰਵਾਸ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਪੁਨਰ-ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"39. ਪੁਨਰਵਾਸ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਪੁਨਰ-ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ।- (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੇਖਭਾਲ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਧਾਰਤ ਦੇਖਭਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹਾਲੀ ਦੁਆਰਾ। ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ, ਜਾਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਜਾਂ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਲਈ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸੰਸਥਾਗਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਸਥਾਗਤ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਇਕੱਠੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ ਇਕੱਠੇ ਨਾ ਰੱਖੇ ਜਾਣ।

(2) ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਘਰਾਂ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਫਿੱਟ ਸਹੂਲਤ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫਿੱਟ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁੜ-ਵਸੇਬੇ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
(3) ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਬੱਚੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਫਿੱਟ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਫਿੱਟ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
(4) ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਸੰਸਥਾਗਤ ਦੇਖਭਾਲ ਛੱਡ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਘਰ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 46 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। (ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਮੁੜ ਵਿੱਚ: ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

33. ਇੱਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਆਦਿ। ਸੈਕਸ਼ਨ 46 ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਾਲ ਦੇਖਭਾਲ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਦੀ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਏਕੀਕਰਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

“46. ਚਾਈਲਡ ਕੇਅਰ ਸੰਸਥਾ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।— ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਚਾਈਲਡ ਕੇਅਰ ਸੰਸਥਾ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਮੁੜ-ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।"

33.1 "ਦੇਖਭਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ" ਨੂੰ ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(5) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ 18 ਤੋਂ 21 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 46 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਡਬਲਯੂ.ਬੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 25 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 25 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

25. ਸੰਸਥਾਗਤ ਦੇਖਭਾਲ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।- (1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਬਾਲ ਦੇਖਭਾਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਛੱਡਣੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਯੋਗ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਪਲੇਸਮੈਂਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ। ਆਫਟਰ ਕੇਅਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਮੁੜ-ਏਕੀਕਰਨ।

(2) ਕੋਈ ਵੀ ਬੱਚਾ ਜੋ ਚਾਈਲਡ ਕੇਅਰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਛੱਡਦਾ ਹੈ, ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਬਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਦੇਖਭਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਫਾਰਮ 37 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, 21 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ। (3) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਇਕਾਈ ਉਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਭਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ, ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਪੋਸ਼ਣ, ਕਿੱਤਾਮੁਖੀ ਸਿਖਲਾਈ ਆਦਿ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬਾਲ ਦੇਖਭਾਲ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ। (4) ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਬਾਲ ਭਲਾਈ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਕੇਸ ਵਰਕਰ ਜਾਂ ਸੋਸ਼ਲ ਵਰਕਰ, ਪੋਸਟ ਰੀਲੀਜ਼ ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ, ਆਫਟਰ ਕੇਅਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀਆਂ ਰਾਹੀਂ, ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ

ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਚਾਈਲਡ ਕੇਅਰ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ। (5) ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਚਿਲਡਰਨ ਕੋਰਟ, ਰੀਲੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੇਖਭਾਲ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਾਅਦ-ਸੰਭਾਲ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੱਚੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਰੱਕੀ। (6) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਭਾਲ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਫੰਡ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣਗੇ; ਅਜਿਹੇ ਫੰਡ ਸਿੱਧੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(7) ਦੇਖਭਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ

(i) ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ 'ਤੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਗਰੁੱਪ ਹਾਊਸਿੰਗ ਛੇ ਤੋਂ ਅੱਠ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ ਆਧਾਰ
(ii) ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ ਵਜ਼ੀਫੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੋਕੇਸ਼ਨਲ ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਂ ਉੱਚ ਲਈ ਵਜ਼ੀਫੇ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ;
(iii) ਹੁਨਰ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਲੇਸਮੈਂਟ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹੁਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਸਥਾਨ ਲਈ ਹੁਨਰ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ, ਆਦਿ;
(iv) ਨਿਯਮਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ ਪੁਨਰਵਾਸ ਯੋਜਨਾਵਾਂ;
(v) ਚੈਨਲਾਈਜ਼ਿੰਗ ਲਈ ਰਚਨਾਤਮਕ ਆਉਟਲੈਟਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਸੰਕਟ ਦੇ ਦੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ;
(vi) ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇਖਭਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ, ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ; ਅਤੇ
(vii) ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹ ਰਾਜ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਗਤ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

33.2 ਸੈਕਸ਼ਨ 46, ਨਿਯਮ 25 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਧ ਦੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ, ਸੁਰੱਖਿਆ, ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ

ਹਨ। ਅੰਤਮ ਉਦੇਸ਼ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਥਪੂਰਨ ਜੀਵਨ.

34. ਜੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਸੀ ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੀੜਤ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਕੋਡ ਹੈ ਜੋ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ, ਸੁਰੱਖਿਆ, ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ। ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਢਲੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਦੇਸ਼ ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੇਖਭਾਲ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਪੁਨਰ-ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 46 ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਾਲ ਦੇਖਭਾਲ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਮਰ ਦੇ ਸਾਲ. ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮੁੜ-ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣਾ ਹੈ।

35. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਸੀ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਸੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਅਧੀਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਸੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਧਾਰਾ (xii) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਸੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਖੁਦ-ਮੁਖਤਿਆਰੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਸੀ. ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਹੈ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਆਦਰਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਦੀਆਂ ਹਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6). 19 ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਡਬਲਯੂਸੀ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪੀੜਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ।

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਕੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਭਾਗ। ਕਾਨੂੰਨ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ। ਸਕੱਤਰਾ ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਨਿਯਮਾਂ ਸਮੇਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 110(1) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ।

36. ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਉਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਚੋਣ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਬਹੁਮਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ।

ਅੱਗੇ ਕੀ?
40. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 9 ਮਈ 2024 ਨੂੰ, ਰਾਜ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੋਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ:

“5. ਅਜਿਹੇ ਸਮਰਥਨ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸਿਰਫ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪੀੜਤ (ਮਾਂ) ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਘਰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਲੋੜਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬੀ. ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਲਈ ਇੱਕ ਕੰਮ-ਕਮ-ਜੀਵਨ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰੇਗੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਸਟੈਂਡ (ਸੀ). ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੀੜਤ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਰਾਜ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਿਦਿਅਕ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। (ਡੀ). ਕੋਈ ਹੋਰ ਲੈਜਿਸਟਿਕਲ ਸਹਾਇਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

40.1 ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੁਜ਼ੇਫਾ ਅਹਿਮਦੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ 2024 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1451 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਰਾਜ ਤੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਏ ਬਿਨਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜੇ.ਜੇ.ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪੀੜਤ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

41. ਹੁਣ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਲਈ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਕਲਪ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਯੋਗ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ/ਮਾਹਿਰਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਲੀਨਿਕਲ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸਮੇਤ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮਾਹਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਟੀਮ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਬਾਰੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਟੀਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਮੈਂਟਲ ਹੈਲਥ ਐਂਡ ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ (ਨਿਮਹਾਨਸ) ਜਾਂ ਟਾਟਾ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਸੋਸ਼ਲ ਸਾਇੰਸਜ਼ (ਟੀਆਈਐਸਐਸ) ਵਰਗੀਆਂ ਮਾਹਿਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਮਿਲਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਕਮੇਟੀ ਸਥਾਨਕ ਬਾਲ ਕਲਿਆਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ 'ਤੇ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਗਾ। ਸਥਾਨ, ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਕਮੇਟੀ 'ਤੇ ਛੱਡਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਅਤੇ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਾ ਬਣਾਵੇ।

ਸਿੱਟੇ

42. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

43. ਇਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ, ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ, ਆਤਮ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਕੋਰਸ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

44. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

(ਏ) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (2) (ਐਨ) ਅਤੇ (3) ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਅਤੇ 366 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਧਾਰਾ (ਐਚ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਬੀ) ਅਸੀਂ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਏ ਤਿੰਨ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲੀਨਿਕਲ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਮਹੰਸ ਜਾਂ ਟੀ.ਆਈ.ਐੱਸ.ਐੱਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਲ ਕਲਿਆਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;

(ਸੀ) ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;

(ਡੀ) ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ,

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਰਾਜ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ 9 ਮਈ 2024 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਨੋਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵੇ/ਵੇਰਵੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਉਹ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ;

(ਈ) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮੇਟੀ ਅਪੈਰਾਧ ਦੀ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮਿਲੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਬਾਰੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ

ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਨਾਲ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(ਐੱਫ) ਕਮੇਟੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਕਮੇਟੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ;

(ਜੀ) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਰ ਸੰਭਵ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਗੇ ਕਮੇਟੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਮਦਦ;

(ਐੱਚ) ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਏ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਦੁਆਰਾ 18 ਅਕਤੂਬਰ 2024 ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੀਲਬੰਦ ਕਵਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਆਨ-ਰਿਕਾਰਡ। ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਢਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਅਤੇ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ

(ਆਈ) ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਸਕੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਕੱਤਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਸਕੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਬੁਲਾਉਣਗੇ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19(6) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਰਾਜ/ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ/ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਨਾਲਸਾ ਦੀ ਸਕੀਮ, ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਗੇ। ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਕੱਤਰਾਂ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਹਿਲਾ ਅਤੇ ਬਾਲ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਭੇਜੇਗਾ। ਮਹਿਲਾ ਅਤੇ ਬਾਲ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਸੰਕਲਿਤ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਹਿਲਾ ਅਤੇ ਬਾਲ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ।

45. ਮਾਹਿਰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲਈ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ/ਅਪੀਲ ਨੂੰ 21 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰੋ 2024 ਦੁਪਹਿਰ 03:00 ਵਜੇ ਇਸ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ.

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ:

ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਮਾਮਲਾ ਮਾਹਰ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਲਈ।

ਹੈੱਡਨੋਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ: ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ

<u>ਡਿਸਕਲੇਮਰ :-</u> ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ